

PROCESSKRIFT 5

Sag Københavns Byret
 BS 31C-2382/2013

 Martinus Idealfond
 CVR 20033878
 Mariendalsvej 94-96
 2000 Frederiksberg
 (advokat Martin Dahl Pedersen)

 mod

 Åndsvidenskabsforlaget
 v/Kurt Christiansen
 Limfjordsvej 29
 2720 Vanløse

 Kosmologisk Information
 CVR. 12139101
 Klintvej 104, Klint
 4500 Nykøbing Sjælland

 Kosmologisk Information
 v/Ruth Olsen
 CVR. 17398954
 Klintvej 104, Klint
 4500 Nykøbing Sjælland

www.martinus-webcenter.dk
 v/Søren Ingemann Larsen
 Vesterled 35, st.
 2100 København Ø

ADVOKATFIRMA

WWW.KROMANNREUMERT.COM

CVR-NR. DK 62 60 67 11

KØBENHAVN

TLF.: +45 70 12 12 11

SAGSNR. 1006597 MDP/MDP

DOK. NR. 48386218-1

Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation
CVR. 29146721
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby

og

Livets skole i Åndsvidenskab
v/Jan Langekær
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby
(alle v. advokat Peer B. Petersen)

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Dette processkrift afgives som opfølgning på det telefoniske retsmøde den 10. november 2016 og de sagsøgte processkrift F af 8. december 2016.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER TIL SAGSØGERS OPFORDRINGER

1. Retten har den 29. september 2016 afvist den af de sagsøgte nedlagte påstand til selvstændig dom. Med den afviste påstand ønskede de sagsøgte, at sagsøger skulle tilpligtes at anerkende, at man ved alene at udbyde dele af Værket i dets oprindelige uredigerede form via dennes hjemmeside, uden at læseren har mulighed for at udskrive det, handler i strid med § 3, stk. 2, i sagsøgers fundats. Begrundelsen for afvisningen var, at de sagsøgte ikke har den fornødne, konkrete, aktuelle og individuelle retlige interesse i at få prøvet den nedlagte påstand.
2. Som det allerede fremgår af de sagsøgte processkrift C af 22. januar 2016, s. 3-19, 20-22 og 27-28 har det reelle formål med fremsættelsen af de i processkrift C, s. 6, 16 og 22 fremsatte provokationer med afsæt i de omfattende citater på de nævnte sider i processkrift C været at forsøge at understøtte den nu afviste påstand. Dette bekræftes da også nu i de sagsøgte processkrift F, s. 2, hvor det hedder: *"Sagsøger har - formentlig begrundet i, at de pågældende skriftsteder og citater kun medvirker til at underbygge de sagsøgte påstand om, at sagsøger groft har tilsidesat den kerneopgave, man er pålagt at varetage i henhold til Martinus' ønsker og krav - fuldstændig ignoreret og konsekvent undladt at tage stilling til og kommentere den betydning, de sagsøgte tillægger de pågældende skriftsteder og citater."* Allerede af den grund ønsker sagsøger ikke at opfylde provokationerne. Der er tale om bevisførelse, der er uden betydning for sagen på nuværende tidspunkt, jf. retsplejelovens § 341. Der er ikke belæg for at tillægge den manglende opfyldelse af provokationerne nogen processuel skadevirkning *"under den kommende pådømmelse af sanktionspåstandene"*, herunder således at de pågældende citater og de sagsøgte fortolkning heraf skal lægges til grund som *"dokumenterede fakta"*. Det står fortsat de sagsøgte frit for som et anbringende at gøre gældende, at "en eventuel kompensation eller erstatning bør fastsættes under hensyn til

den angivne uenighed i relation til sagsøgers fundats og uenighedens indhold og karakter", som anført i rettens afgørelse af 29. september 2016.

DE SAGSØGTES ØNSKE OM UDMELDELSE AF SYN OG SKØN

3. De sagsøgte ønsker *"tilvejebragt en komplet, liste over sagsøgers ændringer af Værket og en efterfølgende udmeldelse af syn og skøn til en nærmere belysning af den semantiske betydning af de pågældende ændringer."* Også dette ønske har som det fremgår af de sagsøgtes processkrift C, s. 21-22 reelt været et forsøg på at understøtte den nu afviste påstand. Dette bekræftes da også igen af de sagsøgte i Processkrift F, s. 4: *"Det er de sagsøgtes opfattelse, at et syn og skøn klart vil dokumentere, at sagsøgers ændringer - såvel i antal som i omfang - af Martinus' værker er af så gennemgribende karakter - såvel i form som i indhold - at de går langt ud over de ønsker og retningslinjer, Martinus i hans mange udtrykte udsagn havde og fastsatte for eftertidens udnyttelse og forvaltning af hans værker."* Der er således tale om en overflødig og irrelevant bevisførelse, som sagsøger protesterer imod, jf. retsplejelovens § 341.
4. Spørgsmålet om de af sagsøger foretagne rettelser har allerede været genstand for omfattende skriftveksling og bevisførelse under den første del af sagen forud for byrettens deldom af 11. december 2014. Jeg kan bl.a. henviser til de sagsøgtes synspunkter gengivet i dommen s. 31:
"Der er foretaget mere end 240.000 rettelser i den reviderede udgave af værket, hvoraf mange af disse rettelser ikke kan tilbagespores i rettelisterne. Et så stort antal rettelser indebærer, at værket i sin reviderede form ikke længere er Martinus' ord, men en fortolkning af værket, der giver sig ud for at være kildemateriale. De reviderede udgaver er til tider så mangelfulde, at instituttet selv har fundet, at en nyere revideret udgave af værket ikke kunne tjene som forlæg for oversættelse."
5. For så vidt angår byrettens udtrykkelige stillingtagen kan henvises til dommen s. 35:
"Retten finder efter bevisførelsen endvidere ikke grundlag for at antage, at Martinus Institut har forvaltet sin opgave i forhold til udgivelse af værket på vilkårlig vis, herunder henset til karakteren af de foretagne rettelser, der i øvrigt dokumenteres."
6. Det er herefter under alle omstændigheder udelukket med sådanne bevisskridt på dette fremskredne tidspunkt af sagens behandling - mere end 2 år efter den første deldom i sagen og 3 ½ år efter stævningens indgivelse, jf. herved retsplejelovens § 353, stk. 4, og § 358, stk. 3. Jeg henviser samtidig til bestemmelsen i retsplejelovens § 336a, hvorefter parterne har pligt til at fremme sagen med fornøden hurtighed, og til at undgå unødige sagsskridt. Retten bør derfor afskære udmeldelse af syn og skøn på nuværende tidspunkt i sagsforløbet.
7. Spørgsmålet om ændringer har som nævnt været grundigt behandlet og pådømt under hovedforhandlingen om krænkelsspørgsmålet. Måtte de sagsøgte have ønsket syn og skøn, skulle det have været i forbindelse med forberedelsen af den første delhovedforhandling. Ud over at spørgsmålet allerede har været grundigt behandlet, er et syn og skøn om ændringer uden nogen form for relevans i forhold til sanktionsspørgsmålet, og vil i øvrigt indebære en væsentlig fordyrelse og tidsmæssig udstrækning af sagen. Hele formålet med opdelingen af hovedforhandlingen i to dele ville være forspildt og de samlede omkostninger ved behandlingen af sagen ville blive betragteligt forøget i forhold til, hvis sagen var blevet behandlet samlet. At antallet og omfanget af ændringer skulle have en selvstændig betydning i forhold til spørgsmålet om betaling af vederlag og erstatning, som skulle kræve et syn og skøn om de foretagne ændringer, må afvises. Antallet og omfanget af ændringer har ingen betydning for kompensationsspørgsmålet. Til gengæld har sagens tidsmæssige forløb væsentlig betydning: Stævning blev udtaget den 29. maj 2013, deldom blev afsagt den 11. december 2014 og de sagsøgte fortsætter hver dag de

krænkelser, de er blevet dømt for ved deldommen. Den anden del af hovedforhandlingen bør derfor berammes nu.

8. Det er bemærkelsesværdigt, at de sagsøgte i deres argumentation for, at sagen ikke bør berammes nu, anfører, at sagsøger skulle have anlagt en yderligere sag mod de sagsøgte med yderligere omkostninger til følge med følgende bemærkninger: *"Det er de sagsøgtes opfattelse, at sagsøger i så fald for længst ville have fået en eksigibel afgørelse, og at omkostningerne hermed ville have været væsentligt lavere end de omkostninger, der indtil videre er afholdt i forbindelse med førelsen af nærværende sag."*
9. De sagsøgtes bemærkninger om tidspunktet for sagsøgers nedlæggelse af sanktionspåstande skal for god ordens skyld uddybes med følgende: Sagsforløbet efter deldommen af 11. december 2014 var, at de sagsøgte forsøgte at få Procesbevillingsnævnets tilladelse til at anke deldommen til landsretten, hvilket Procesbevillingsnævnet afslog den 12. marts 2015. Den 23. marts 2015 indkaldte byretten til telefonisk retsmøde den 12. juni 2015 til drøftelse af videreførelse af den anden del af sagen. På retsmødet blev det besluttet, at de sagsøgte skulle fremlægge oplysninger til brug for sagsøgers opgørelse af sit krav om kompensation. Efter modtagelse af oplysninger fra de sagsøgte ad et par omgange og efter afholdelse af nyt telefonisk retsmøde den 14. august 2015, blev der berammet nyt telefonisk retsmøde den 16. september 2015. De sagsøgte skiftede i mellemtiden advokat og de sagsøgtes nuværende advokat anmodede med begrundelse i advokatskiftet den 10. september 2015 om omberrammelse af retsmødet, hvilket skete til den 13. november 2015. Her blev fastsat frist til den 11. december 2015 for sagsøger til at kvantificere sine sanktionspåstande til den 11. december 2015, hvilket er baggrunden for tidspunktet for sagsøgers sanktionspåstande, der blev nedlagt den 10. december 2015.

København, 4. januar 2017

Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen